

55. júli 15
K573/960.

Édes Jánoskám! A hivatalos felelősi
aggodalmaimból rési dolgot tanulnam meg,
s mind keszőnek perfecten ömölök. Először,
hogy te még nem vagy olyan vén, minőnek
magas múzeumai alatt; s az ilyen dolgot
életrebb beforgatás sós bókantatás. Bir-
nak nálad előidézi; másodszor: hogy te en-
gem ösmon és preu. Mondom mind kes-
zőnek igen ömölök. Nem mondok meg: ol-
vasnam-e a hivatalos vagy nem; s ha nem
alvasnam: fogom-e valaha vagy nem; de
annyira mondom: hogy ha akarod: ne
holgunk a dolgotól jobba és életben egy sór
se, hanem preu hagyni nyugodni az egész
dolgot: hogy hírem: becsületesebben nem lehet,
egyetemes marangolhatja ha jól esik neki.

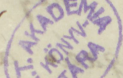
Júlia még is vőfél van? ez nagy
haj, először magam a hajis, másodszor után
Jánoskám; de jó az ismeret, bízom, addig

er jobban ler.

Nem gondolom: hogy augusztus
3-án vagy szeptember 13-án elindultok, most
legjobb hely Keiséri indulnotok, és ked-
den Tihalefiben várakozni már. ~~...~~
Sudossiszerint mindezenre, és teljesen meg-
hazavonon nappal várom, várom pedig jó-
előre, hogy én is rendelkezni tudjak.

Kezves Janostkain! nem is irak
már én most többet neked! megdőltem,
elfáradtam. Jöjjetek is, hívem vár-
niuk és jöjjetek mihez jöhetek, vacsora
előre; tudod hogy én egykor máskor már
mondtam igit, most is megjöttem: hogy
ha előre nem jöttél: elmarad az egész. Pe-
dig keményen imádkoztam ma és főtölök.

Add az a levelet Ballaginak.

Vannak neked! csórolom mindnyaján
mindnyajaját! 

Hauva, jul. 15.

Barátod.
Miskay

2. u. l. 1855.
Jomoni a ház kintyfelé példányosai korán
küldi, hogy el.

